

Drumul ales

Carmen

Am să cobor...
Și jur că nu mai urc
Pe drumurile care mă tot duc
Spre disperarea inimii cu dor!

Iar resemnarea...
Mă va-nsoți pe drumurile mele
Udate cu a lacrimilor perle,
În gânduri voi avea doar amintirea!

Sunt rătăcită...
În ceața ce mă-nvăluie, surprinde
Că-n inimă ea poate și ascunde
Drumul ales, de-a fi nefericită!